

Abonnementsprijzen

	Binnenland	Buitenland
1 jaar	150.— fr.	216.— fr.
6 maanden	78.— fr.	108.— fr.
3 maanden	40.— fr.	54.— fr.

Voor Frankrijk en het Groot-Hertogdom Luxemburg: speciaal tarief

POSTCHECK « HET LICHT » 567.33

VOORUIT

50 CENTIMES

ORGAAN DER BELGISCHE WERKLIEDENPARTIJ

Nr. 83, 55 jaar

Zaterdag 25 Maart 1939 / Uitg. ** Verschijnt dagelijks / St-Pietersnieuwstr. Gent. Tel. 157.40 (4 lijnen)

HET BLOK VAN DEN ARBEID
ZAL DE DEMAGOGIE EN DE
HANDLANGERS VAN HET
GROOTKAPITAAL OP DE
VLUCHT JAGEN

Tegen de deflatie,
Voor volkswelvaart

STEMT
voor de Socialisten

Voor een vrij Vlaanderen tegen V. N. V.

Vlaamsch Volksblok, Vlaamsch-Nationaal Blok,
Vlaamsch-Kristelijk Blok bestaan niet.
Zij werden alleen verzonnen om de Vlaamsche kiezers
te misleiden

Zij willen : « BELGIË KAPOT! »

En "België kapot"
beteekent niet
Groot-Nederland maar de
onderwerping van Vlaan-
deren aan Duitsland

Er worden, in zowat alle arrondis-
sementen van het Vlaamsche land,
kandidatenlijsten ingediend onder be-
naamingen als: Vlaamsch Volksblok,
Vlaamsch Nationaal Blok, Vlaamsch
Kristelijk Blok, enz.

De propaganda voor die lijsten wordt
bijna uitsluitend gevoerd door Vlaam-
sche kiezers. Zij goet beroep op alle
Vlaamingen om zich boven en buiten de
partijwisten te stellen en Vlaamsch
nationaal te stemmen, opdat die
Vlaamsche kiezers eindelijk zouden
kunnen uit de wereld worden gehol-
pen.

WIJ WAARSCHUWEN DE VLA-
MINGEN!

Vlaamsch Volksblok, Vlaamsch-Na-
tionaal Blok, Vlaamsch kristelijk Blok
BESTAAN NIET.

Zij werden alleen verzonnen om de
Vlaamsche kiezers te misleiden. In
werkelijkheid verschuilt zich achter
deze geleidelingspartijtjes, het
Vlaamsch Nationaal Verbond, beter
gekend als het V. N. V.

Doorloop maar even de lijsten: gij
vindt er de namen van « Leiders »...
Staf De Clercq van zijn luitenanten.

WAAROM DIE MASKARADE?
Omdat het V. N. V. het niet aan-
durft onder zijn eigen naam, met zijn
eigen programma en achter zijn eigen
vlag voor het kiezerskorps te verschij-
nen. Het weet te goed wat een ver-
plettering hem dan zou te wachten
staan.

Het verkiesst naam, vlag en pro-
gramma op zak te steken om enkele
zefters af te truggelen van eerlijke,
niet-beter wetende Vlaamingen, die in
hen allen zien: strijders voor het
Vlaamsche recht.

Die politieke oplichterij op groote
schaal werd reeds eenmaal beproefd
en is gedeeltelijk geslaagd in 1936.
Toen werden, voor Kamer en Senaat,
een aantal bekende Vlaamsch-Na-
tionalisten voorgesteld, van wie de

meesten nog niet bij het V. N. V.
waren aangesloten. Het kiesplatform
was vrij gematigd en klonk heel an-
ders dan de gewone leuzen van het V.
N. V. Er was geen spraak van « den
Leider », van Duitschland, van korp-
ratisme. Er werd niet geroepen dat
« België kapot moest ».

Maar nagenoeg al diegenen, die,
dank zij dit maneuvr, het parlement
konden worden binnengelooft, zijn
daarna openlijk tot het V. N. V. toe-
getreden, in strijd met de verbinten-
s die in hun houding, voor de verkiez-
ingen besloten lag en in strijd ook met
den wil van het meerderheid hunner
kiezers.

Vermoedelijk hebben die heeren ge-
dacht dat zij zich, eens voor vier jaar
binnen, niet meer hoefden te genee-
ren; — dat, na die vier jaar, het V.
N. V. sterk genoeg zou geworden zijn
om den strijd aan te gaan met open
vizier. Zoo wierpen zij het masker af.

Hun verwachting is echter verkeerd
uitgevallen. Het V. N. V. bleef een nie-
tig, klein groepje. En nu moeten zij
het masker weer voorbinden.

GHJ ZULT U DOOR DIE KARNA-
VAL-POLITIEK NIET LATEN VAN-
GEN.

Wie zijn waar gezicht niet durft ver-
toonen, bekent dat hij het oordeel van
den kiezer vreest. En wie het oordeel
van den kiezer vreest, bekent schuld.

WAAROM VREEST HET V. N. V.
HET OORDEEL VAN DEN KIEZER?
Omdat zijn ware doelstelling en zijn
ware methodes met het streven naar
de heropbouw van Vlaanderen niet
hebben te maken.

Omdat het het Vlaamsche natio-
naal bewustzijn nog enkel misbruikt
als lokas voor het fascisme, maar
bereid is, wanneer het dat voor den
groei van het fascisme nuttig acht,
datzelfde Vlaamsch-nationaal bewus-
zijn in den hoek trappen.

Omdat het veelster staat in den

dienst van vreemde, dan in dien van
Vlaamsche belangen.

Dat willen we, punt voor punt be-
wijzen.

1. V. N. V. IS FASCISME.

V. N. V. streeft naar den zgn.
« Dietschen Volksstaat ». In een bro-
chure van dezelfde naam, wordt
uitgezet hoe die « Dietsche Volks-
staat » er uit zal zien. Hij zal, voor
een goed deel, gebouwd zijn op de
korporaties.

Waar heeft men reeds korporalisme
gezien — zonder fascisme?

Het partijwezen zal worden opgeve-
nen. Wat deden Hitler en Mussolini
anders? Om daartoe te geraken: de
diktatuur. Zoogezegd enkel als per-
soonlijk of voorbijgaand verschijnsel.
Maar wij weten, uit de droeve erva-
ring van Duitschland en Italië, wat
dat beteekent.

Het marxisme en de marxisten zul-
len — zoo heet het steeds in dezelfde
brochure — van de volksgemeenschap
worden uitgesloten. Dat is de aan-
kondiging van de concentratiekam-
pen voor al wie niet mee in het gareel
loopt — en hiermee is het tableau
eigenlijk volledig.

Heel de organisatie van het V. N. V.
beantwoordt aan dien geest. Van
« Leiders » Staf De Clercq tot de arron-
dissementsleiders, die door hem, eigen-
machtig, worden aangesteld, over den
propagandaleider, den kultureelen le-
der, enz., is ze heel en al volgens
het autoritair beginsel, naar nazimodel
opgebouwd.

(Zie vervolg blz. 3)

HET EINDE VAN DEN BURGEROORLOG IN SPANJE?

Vredesonderhandelingen te
Burgos zouden tot een akkoord
hebben geleid

FRANCO ERKEND ALS STAATSHOOFD
EN VANDAAG, ZATERDAG, ZOUDEN
DE NATIONALISTISCHE TROEPEN
HUN INTREDE TE MADRID DOEN

De berichten, die hieronder volgen,
zijn nog niet officieel. Ze werden het
eerst gemeld door een Italiaansch blad
en daarna door het Deutsche Nach-
richtendbüro rondgesonden. De bijzonder-
heden, die vermeld worden, schijnen
er evenwel op te wijzen, dat de grond-
er van waar is. In dat geval is de
oorlog in Spanje ten einde, zijn de
republiekeinen verslagen, wordt Franco
erkend als staatshoofd.

Sedert den val van Barcelona was
er trouwens niemand meer, die aan
den einduitslag van den strijd kon
twijfelen.

We willen vandaag geen compleet
overzicht geven van den Spaanschen
burgeroorlog — die veel meer dan een
burgeroorlog was — die begon in Juli
1936 en die thans, in Maart 1939, een
einde neemt.

We willen de verschillende fasen
van den strijd niet in herinnering
brengen, het ontstaan van de niet-
inmengingspolitiek niet herhalen en
slechts even wijzen op de massale deel-
neming van Duitschland en van Italië,
zonder dewelke general Franco nooit
de overwinning had kunnen behalen.

(Zie vervolg blz. 5)

Het gaat goed

Het gaat goed in Vlaanderen. Wij
schrijven « in Vlaanderen », omdat wij het
best weten wat daar omgaat en hoe daar
de geest is.

Zoals « Vooruit » het Woensdag 1.1.
schreef gaat de groote bekommerning van
de menschen naar de internationale ge-
beurtenissen. Op al onze vergaderingen
en meetings wordt aan onze redenaars
gevraagd daarover een woord te zeggen.
Het volk vraagt zich af : komt er
oorlog ?

Zeer duidelijk ziet en voelt iedereen
van waar het gevaar komt. De totalitaire
fascistische landen drijven naar oorlog
en onder hen in de allereerste plaats
Hitler-Duitschland.

De Vlaamsch-Nationalisten zitten
daarmee erg verlegen. In Oktober 1.1.
kregen zij reeds een klopping in
vergelijking met de verkiezingsuitslagen
van 1936 en zij vreezen dat het nu nog
erger zal zijn.

Die vrees is gegrond. De gebeurtenis-
sen in Tsjecho-Slowakije en nu zoo pas
in Memelland hebben de oogen van velen
geopend. De afkeer tegen den oorlog en
de woede tegen het meeneedige Hitler-
Duitschland uiten zich tegen het V. N. V.
En zeer terecht, want het lijdt niet den
minsten twijfel, dat de Vlaamsch-
Nationalisten dreigen den oorlog over ons
land te trekken door aan Hitler het
voorwendsel te schenken, dat hij de
Vlaamingen moet komen « beschermen »
(?) TEGEN BELGIE. Noemen de
Vlaamsch-Nationalisten ons niet reeds
« Neder-Duitschers »? En vergelijken zij
Vlaanderen niet reeds met het Memel-
land ?

De Hitlerianen van het V. N. V.
hebben dus het voorgevoel, dat het
kiezerskorps op 2 April zal bewijzen dat
de « Vlaamingen het best de « bescher-
ming » (?) van hun baas Hitler missen
kunnen. Hun angst is zoo groot dat som-
migen hunner chefs het niet kunnen
verzwijgen.

En hunner zei aan een onzer redak-
teuren : « Moest men het er om gedaan
hebben, de internationale verwikke-
lingen te doen samenvallen met de
ontbinding, men had het voorwaar niet
beter kunnen doen ».

Van Rex wordt om zoo te zeggen in
Vlaanderen niet gesproken. Als de
menschen ergens een plakkaat zien van
de knechten van Benito Derralle, gaan
zij het glimlachend voorbij. Het staat zoo
goed als vast dat de rexisten er in
Vlaanderen geen enkelen zetel zullen
doorhalen. 't Zal een schoone zuivering
zijn.

De kommunisten spannen zich in...
tegen de socialisten. Maar 't pakt niet.
Langs alle kanten hooren wij, dat de
werkende klasse er zich zeer goed
rekenschap van geeft welke de ware
inzet is van dezen kiesstrijd, dat de
konservatieven en de liberalen op een
uithongeringspolitiek aanstuwten en dat
daarom de samentrekking van al de
werkersstemmen op de socialistische
lijsten meer dan geboden is.

Het wordt dan ook de kommunisten
schande gesproken, dat zij in Vlaanderen
kandidaten hebben gesteld, terwijl zij

zelf zeer goed weten dat zij geen enkele
kans hebben, één gekozen te hebben.

Wat tenslotte de kommunisten nog
veel schade berokkent is, dat zij geduren-
de de laatste jaren naar alle winden
gedraaid hebben en DAT STILAN
HUN SCHANDELIJKE VERRADERS-
EN MOORDENAARSROL IN DE
SPAANSCH TRAGEDIE AAN HET
LICHT WORDT GEBRACHT.

Gisteren ontvingen wij op onze
redaktie het bezoek van een oud-
strijder uit Spanje. Hij zei ons letterlijk:

« Tot hertoe heb ik niet willen
spreken. Maar nu het in Spanje zoo goed
als gedaan is, ben ik bereid het stil-
zwijgen op te geven. Tal van beproefde
socialistische kampers werden door de
kommunisten vermoord. »

De oud-strijder noemde ons namen
van slachtoffers. Er zijn Vlaamingen bij.
Wij willen die namen niet veropenbaren
om de families geen nieuw leed te
bezorgen.

Aangezien het zeker is dat de rexisten
het grootste aantal van hun stemmen van
1936 zullen verliezen, wordt de vraag
gesteld : waar zullen die stemmen
naartoe gaan ?

Aan de socialisten zullen zij natu-
rlijk niet ten goede komen. Zij zullen zich
verdeelen over de katholieken en de
liberalen. Wij denken dat de eersten er
het meest zullen van profiteren. In
welke mate blijft echter een vraagteeken.

Er zijn zekere gewesten — en o.a.
in sommige buitenkantons van het ar-
rondissement Gent—Eekloo — waar de
Vlaamsch-Nationalistische achteruitgang
voordeel aan de socialisten zal bijbre-
ngen. Dit zijn in hoofdzaak de kantons
waar nogal wat nijverheidswerklieden
wonen.

Men verlieze ook niet uit het oog, dat
deze maal de « Franschmans », t. t. z. de
seizoenarbeiders welke alle jaren naar
Frankrijk trekken, op 2 April nog thuis
zullen zijn.

De laatste maal dat zulks het geval
was, was in 1925, en iedereen zal zich
herinneren, dat de uitslagen toen schitte-
rend waren voor de socialisten.

In de socialistische middens van
Vlaanderen stellen wij overal een uit-
stekenden geest vast. Zulks blijkt niet
alleen uit onze vergaderingen en mee-
tings, doch ook uit talrijke persoonlijke
gesprekken.

Wie zich zeer bekommerd toonen om
den uitslag der verkiezingen van 2 April
zijn de arbeiders en bedienden in open-
baren dienst. Zij zouden inderdaad,
samen met de ouderdomspensionneer-
den en de werklozen, de meest direkte
slachtoffers zijn van een herneming der
liberale—katholieke deflatiepolitiek.

Al onze propagandisten staan op de
bres. Door duizenden bewuste socialisten
wordt de propaganda van man tot man
niet vergeten. Allen maken zich gereed
voor de laatste slagen, want slechts nog
een goede week scheidt ons van den
2en April.

Als men ons voor Vlaanderen naar
onzen indruk vraagt, antwoorden wij :
Het gaat goed. Wij zijn optimist.

ANTI-NAZI-BETOOGINGEN TE LONDEN
Te Londen hadden groote betoogingen plaats tegen de heimelijke nazi-
bedrijvigheid op Engelschen bodem

Het werkende volk van Gent mobiliseert op Maandag 27 Maart

voor de grootsche
verkiezings-
betooging

Vertrek te 19 uur op de
Vrijdagmarkt

en voor de

MASSA-
MEETING

in de Handelsbeurs (Kouter)

Luik	759	(762)
Limburg	757	(763)
Luxemburg	736	(742)
Namen	742	(751)

Het stabilisatie-index : 96 6

De vermindering met 5 punten van het index is te danken aan de seizoensdaling van den prijs van de eieren en van de boter, alsook aan een nieuwe daling der vleeschprijzen.

RESULTS

moest hij het haar zeggen, opdat zij zich tegenover Erika van haar plaats bewust was. Deze mocht niet kunnen denken, dat Hans tegenover haar, Anila, een geheim maakte van zijn vreemde betrekkingen tot haar.

Voorloopig echter wilde zij zich met deze kwestie niet vermoelen en op zijn plaats na de bruiloft, zou Hans het wel opbiechten. Diep adend leed hij zij het hoofd op en keek hem vol vertrouwen aan. Zij wilde nu geen ieren twijfel in zich laten opkomen, wilde niet denken aan hetgeen geweest was, maar slechts aan het gelukkige heden, Hans beminde haar.

ge, die hij haar behoorde, die haar liefde had. En zijn liefde verving dui- zendvoudig al hetgeen zij verloren had.

En verstoren schoof zij haar hand in de zijne en keek met haar wonder- moole oogen tot in zijn hart. Oneindig gelukkig straalden zijn oogen in de hare, het tuische in haar :

— Hij bemint mij — hij bemint mij, zooals ik hem bemint.

En gelukkig zag zij naas; hem en ver- voste den warmen druk van zijn ge- liefde hand.

Vóór Hans dien avond afscheid na- nam, liep hij met Anita de veranda

eek vol overgave naar hem op.
 — Wanneer ge wilt, Hans. Ge moet
 nu over mij beslissen. Ik heb mijn lot
 vol vertrouwen in uw handen gelegd.
 — Hij kuste haar innig.
 — Het zal steeds mijn streven zijn.
 — En u vertrouwen te verdienen. En wan-
 neer ik u soms op een weg mocht
 verlaten die u niet bevalt, houd u dan
 steeds voor ogen, dat uw geluk ook
 mijn is. Morgen zullen we be-
 slaadslagen wanneer we Biskra zullen
 verlaten. Daar ge geen thuis meer
 heeft, lijkt het me niet best, dat we
 nooit spoedig mogelijk in alle stilte trouwen;
 ge nu in den roerzigt om uw

— O, dat is meer dan ik had dur-
ven hopen. Een eigen huisje — ach,
vans, wanneer we ons heele ge-
samen brengen, w.rdt; het een paleis.
Hij knikte en zeide, maar tegen zijn
andrukkend

— Ons geuk gaat met ons mee,
aaraanhen wijzelf gaan, omdat wij he-
n onze harten dragen. Maar zal het
niet te stil en te eenzaam zijn in dat
kleine huisje? Het ligt op het platte-
land, waar geen theaters en concerten

moines. Ik heb er al een uitgevonden en moet die aan de praktijk toetsen. Dat kan ik heel goed doen op het eiland. Het is daar, in welks nabijheid ik mijn huisje lig. En mijn plannen en berekeningen kan ik even goed op het eiland maken, waar ik juist gelegenheid heb om nieuwe ideeën te krijgen. En bovendien kan ik er nu al mee aan de slag maken. En nu goeden nacht, slapen. Slaap wel en denk aan mij. Met groote, stralende oogen keek zij hem aan en bood hem haar lippen toe. En nu, En in de betovering die van haar kussen uitging, vergaten zij de wereld rondom zich.

den grond, groeiden er aan de
aan de aardappelplant zitten. Die
at veel beter aardappelen poelen.

moest hij het haar zeggen, opdat zij zich tegenover Erika van haar plaats bewust was. Deze mocht niet kunnen denken, dat Hans tegenover haar, Anita, een geheim maakte van zijn vregere betrekkingen tot haar.

Voorloopig echter wilde zij zich met deze kwestie niet vermoeien — op zijn laats, na de bruiloft, zou Hans hem wel opblijchten. Diep ademhief hief zij het hoofd op en keek hem vol vertrouwen aan. Zij wilde nu geen nriewen twijfel in zich laten opkomen, wilde niet denken aan hetgeen geweest was, maar slechts aan het gelukkige heden. Hans bemindde haar:

ge, die bij haar behoorde, die haar lieh.ade. En zijn liefde verving di zendvondig al hetgeen zij verloren had.

En verstolen schoof zij haar hand in de zijns en keek met haar wondermoole oogen tot in zijn hart. Oneindig gelukkig straalden zijn oogen in de hare — het juichte in haar:

Hij bemt met mij — hij bemint mij zoals ik hem bemín.

En gelukzalig zat zij naast hem, over de warmen druk van zijn ge liefde hand.

Vóór Hans den avond afscheid nam, lep hij met Anita de veranda

eek vol overgave naar hem op.
 — Wanneer ge wilt, Hans. Ge moet
 nu over mij beslissen. Ik heb mijn lot
 vol vertrouwen in uw handen gelegd.
 — Hij kuste haar innig.
 — Het zal steeds mijn streven zijn.
 — En u vertrouwen te verdienen. En wan-
 neer ik u soms op een weg mocht
 verlaten die u niet bevalt, houd u dan
 steeds voor ogen, dat uw geluk ook
 mijn is. Morgen zullen we be-
 slaadslagen wanneer we Biskra zullen
 verlaten. Daar ge geen thuis meer
 heeft, lijkt het me niet best, dat we
 nooit spoedig mogelijk in alle stilte trouwen;
 ge nu in den roerzigt om uw

— O, dat is meer dan ik had dur-
ven hopen. Een eigen huisje — ach,
vans, wanneer we ons heele ge-
samen brengen, w.rdt; het een paleis.
Hij knikte en zeide, maar tegen zijn
andrukkend

— Ons geuk gaat met ons mee,
aaraanhen wijzelf gaan, omdat wij he-
n onze harten dragen. Maar zal het
niet te stil en te eenzaam zijn in dat
kleine huisje? Het ligt op het platte-
land, waar geen theaters en concerten

moines. Ik heb er al een uitgevonden en moet die aan de praktijk toetsen. Dat kan ik heel goed doen op het eiland. Het is daar, in welks nabijheid ik mijn huisje lig. En mijn plannen en berekeningen kan ik even goed op het eiland maken, waar ik juist gelegenheid heb om nieuwe ideeën te krijgen. En bovendien kan ik er nu al mee aan de slag maken. En nu goeden nacht, slapen. Slaap wel en denk aan mij. Met groote, stralende oogen keek zij hem aan en bood hem haar lippen toe. En nu, En in de betovering die van haar kussen uitging, vergaten zij de wereld rondom zich.

den grond, groeiden er aan de
aan de aardappelplant zitten. Die
at veel beter aardappelen poelen.

Anita, een geheim maakte van zijn vroegere betrekkingen tot haar vader.

— Wanneer ge wilt, Hans. Ge moet nu mijn bij beslissen. Ik heb mijn lot vol vertrouwen in uw handen gelegd. Hij kust haar innig.

— Het zal steeds mijn streven zijn, uw vertrouwen te verdienen. En wanneer ik u soms op een weg mocht brengen die u niet bevalt, houd u dan steeds voor ogen, dat uw geluk ook mijn mijne is. Morgen zullen we beaansdelingen wanneer we Biskra zullen verlaten. Daar ge geen thuis meer hebt, lijkt het me het beste, dat we u spoedig mogelijk in alle stilte trouwen; nu ge in den rouw zijt om uw

en moet die aan de praktijk toet-
sen. Dat kan ik heel goed doen op het
roote landgoed, in welks nabijheid
mijn huisje ligt. En mijn plannen en
berekeningen kan ik even goed op het
landgoed maken, waar ik juist gelegenheid
hebben nieuwe ideeën te krijgen.
Daarover behoeft ge u niet bezored
te maken. En nu, goeden nacht, lie-
verling. Slap wel en denk aan mij.
Met groote, stralende oogen heb ik
mijn aan en bood hem haar lippen toe
te kussen. En in de betovering die van
zijn kussen uitging, vergaten zij de we-
deromslond zich.

den grond, groeïen er aan de
an de aardappelplant zitten. Die
nt veel beter aardappelen poelen.